

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Ungureanu Oleg Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-nul Xxxxx, s. Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx, or. Xxxxx, str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 28.03.2014 – 15.11.2017

2. instanța de apel: 27.12.2017 – 02.04.2018

14.12.2018-20.06.2019

3. instanța de recurs: 28.06.2018 – 13.11.2018

06.08.2019-18.02.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2017, Ungureanu Oleg învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Prin aceeași sentință, Ungureanu Oleg învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, a fost achitat din motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ungureanu Oleg, se învinuiește de faptul că, el deținând în baza ordinului nr. 24 din 02 martie 2009, al Directorului Departamentului de executare, funcția de Executor Judecătoresc Superior al Oficiului de executare Centru, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 204-XVI cu privire la sistemul de executare silită, art. 22 alin. (1) Cod de Executare al RM, care stipulau că: executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul de executare; să emită acte procedurale în limitele competențelor prevăzute de lege; să ridice de pe bunuri sechestrul în cazul achitării de către debitor a datoriei și al recuperării cheltuielilor de executare din contul altor

bunuri vândute sau prin alte modalități de executare, necesității sechestrării unor alte bunuri solicitate pe piață în scopul urgentării executării documentului executoriu, vânzării bunului condițiile art. 125 din prezentul cod, imposibilității vânzării bunului, scoaterii de sub sechestrul a bunului în baza unei hotărâri judecătorești definitive, solicitării creditorului, dacă sunt achitate cheltuielile de executare, inclusiv onorariul, vânzării de către creditorul gajist a bunului gajat, cu condiția prezentării executorului judecătoresc a documentelor confirmative privind prețul de vânzare și calculul creanței și cu condiția virării la contul executorului judecătoresc a diferenței dintre prețul de vânzare și valoarea creanței sale - acționând cu titlu oficial, ca persoană care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele împrejurări:

La data de 01 martie 2010, Ungureanu Oleg aflându-se în sediul Oficiului de Executare Centru, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, acționând din intenție directă și urmărind scopul schimbării modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al, bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, din „nelocativă” în „locativă”, în cadrul procedurii de executare nr. xxxxx, din numele creditorului, Margină Andrian, a întocmit cererea potrivit căreia era solicitată anularea sechestrului aplicat pe bunul imobil menționat prin încheierea executorului judecătoresc, Ungureanu Oleg, din 24 iulie 2009 cu nr. xxxxx și a executat din numele lui Margină Andrian semnătura acestuia.

În continuare, la data de 29 martie 2010, executorul judecătoresc, Ungureanu Oleg, aflându-se în sediul Oficiului de Executare Centru, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, acționând din intenție directă în vederea realizării scopului prestabilit și al înlăturării obstacolelor în folosirea încheierii false pe care o deținea, pretins a fi emisă la data de 09 martie 2010 de Judecătoria Centru mun. Chișinău în dosarul nr. 274-26 7/09, prin care ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a fost obligat să facă înscrierea în Registrul bunurilor imobile privind schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, în lipsa temeiurilor prevăzute de art. 127 Cod de executare, care condiționează ridicarea sechestrului de pe bunuri, a emis încheierea cu nr. xxxxx, prin care a dispus ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea cu nr. xxxxx din 24 iulie 2009, asupra etajului nr. 1 al bunului imobil nominalizat.

Ulterior, la data de 30 martie 2010, ora 10.31, Ungureanu Oleg a înaintat către ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău o cerere privind efectuarea în Registrul bunurilor imobile a modificărilor indicate în încheierea falsă, la care a anexat și încheierea emisă ilegal la data de 29 martie 2010. Ca rezultat, în aceeași zi în Registrul Bunurilor Imobile au fost efectuate modificările solicitate, fapt care a permis persoanelor publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău, ilegal să elibereze la data de 14 septembrie 2012 pe numele lui Rusu Marcel ordinul de repartiție cu dreptul de a se instala în ap. xxxxx din blocul nr. X, amplasat pe xxxxx, mun. Chișinău, prin ce au fost cauzate daune considerabile patrimoniului administrației publice locale.

Instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni, lui Ungureanu Oleg i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, individualizată prin *„depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”*.

Tot el, la data de 30 martie 2010, ora 10.31, acționând din intenție directă, aflându-se în sediul ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Armenească, nr. 42A, deținând încheierea pretinsă a fi emisă la data de 09 martie 2010 de Judecătorul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Ștefan Niță, în dosarul nr. 274-267/09, prin care ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a fost obligată să facă înscrierea în Registrul bunurilor imobile privind schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx din „nelocativă” în „locativă”, cunoscând cu bună știință că încheierea este falsă, a înaintat o cerere, privind efectuarea în Registrul bunurilor imobile a modificărilor indicate în încheierea falsă.

Instanța de fond a constatat că prin aceste acțiuni, lui Ungureanu Oleg i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, individualizată prin *„deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acțiuni comise în privința unui document de o importanță deosebită”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Ivanov Mihail, care a solicitat casarea sentinței privind achitarea inculpatului, Ungureanu Oleg, din motivul ilegalității ei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ungureanu Oleg să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, și conform prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, a-l libera de pedeapsă penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție

În motivarea apelului declarat procurorul a invocat următoarele motive:

- din analiza părții motivatoare a sentinței rezultă în mod evident că argumentele de bază pe care este întemeiată sentința sunt declarațiile făcute de inculpat în cadrul audierii sale în ședința de judecată. Din declarațiile martorului, Margină Andrian, reiese că cererea falsificată din 01 martie 2010 și încheierea emisă de către inculpat la data de 29 martie 2010 au fost tapate și imprimare imediat și transmise lui Margină Andrian pentru a fi depuse la Oficiul de executare Centru și ÎS „Cadastru”, astfel că, instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului. Pe cererea falsă din 01 martie 2010, lipsește ștampila cu numărul de înregistrare cu care urma să fie datată cererea, iar încheierea nr. xxxxx din 29 martie 2010, având scrisoarea de însoțire semnată de către șeful Oficiului de Executare Centru au fost supuse cercetării. Mai mult ca atât, declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic de instanța de judecată, deoarece încheierea din 29 martie 2010 a fost înregistrată în cancelarie, iar cererea falsă nu;

- instanța de judecată nu a argumentat care a fost motivul determinant în neglijarea declarațiilor făcute de inculpat în cadrul confruntării cu Margină Andrian,

la etapa urmăririi penale potrivit cărora acesta nu ține minte particularitățile depunerii cererii din 01 martie 2010, putea să fie dată lui personal, dar în orice caz a depus-o în cancelarie și după aceasta a primit-o, declarații care la fel vin în contradicție cu declarațiile făcute în instanță de inculpat. Acestea urmau a fi apreciate corespunzător de instanța de judecată în coroborare cu cererea falsă din 01 martie 2010, pe care lipsește numărul de înregistrare, cu încheierea din 29 martie 2010 și cu scrisoarea de însoțire a încheierii adresată OCT Chișinău care este înregistrată în cancelarie;

- instanța de fond a redat eronat declarațiile martorului, Margină Andrian, totodată a fost omis însuși faptul că încheierea nr. xxxxx din 29 martie 2010 a fost emisă cu depășirea atribuțiilor de serviciu, care demonstrează că, inculpatul nu avea cererea de ridicare a sechestrului la momentul emiterii încheierii nr. 274-267/09 din 09 martie 2010 și că anume acesta deținând încheierea falsă pretins a fi emisă de judecătorul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Ștefan Niță, a depus-o la ÎS „Cadastru”, în acest context menționează că în încheiere este indicat că cererea a fost înregistrată în cancelaria Oficiului de executare, fapt care nu corespunde realității, circumstanță combătută supra;

- în încheiere este indicat că, Margină Andrian la 01 martie 2010 a depus o cerere prin care a solicitat ridicarea sechestrului pentru a efectua modificarea destinației bunului imobil, conform încheierii pretins a fi emise la 09 martie 2010 de judecătorul, Ștefan Niță, fapt imposibil, deoarece Margină Andrian nu putea la 01 martie 2010 să cunoască că la 09 martie 2010, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, va emite o încheiere care s-a dovedit a fi falsă. În punctul 3 al încheierii emise de inculpat la 29 martie 2010, acesta dispune: *„A permite ÎS „Cadastru” de a efectua modificările în dosarul tehnic a bunului imobil din xxxxx, număr cadastral xxxxx, conform încheierii nr. 274-267/09 din 09 martie 2010, emisă de Judecătoria Centru, mun. Chișinău”*, fapt prin care inculpatul a săvârșit latura obiectivă a infracțiunii incriminate prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal;

- este evident că inculpatul a falsificat cererea creditorului, Margină Andrian, pentru a avea temei legal de a emite încheierea din 29 martie 2010, cu ajutorul căreia a devenit posibilă efectuarea modificărilor de către OCT a destinației bunurilor imobile din nelocativă în locativă conform încheierii false deținute de inculpat, astfel în viziunea procurorului cele menționate supra denotă că sentința pronunțată de instanța de judecată contravine prevederilor pct. 38 din Hotărârea explicativă a Plenului CSJ nr. 5 din 19 septembrie 2006, și contrar acestor prevederi, instanța a argumentat sentința doar prin declarațiile făcute de inculpat fără a corobora cu toate probele și fără a motiva de ce a respins probele acuzării;

- un alt argument prin care instanța motivează soluția pronunțată în privința inculpatului, Ungureanu Oleg, în ce privește învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, este următorul *„instanța de judecată consideră întemeiat argumentul apărătorului potrivit căruia ACC 55/250 nu deține în condițiile legislației civile calitatea de proprietar al imobilului cu pricina, astfel că aceasta fără temei legal a fost recunoscută ca parte vătămată pe dosar”*. În același timp, în sentință sunt indicate declarațiile reprezentantului părții vătămate Asociația de Coproprietari

în Condominiu 55/250, Cotovschi Andrei, care a declarat că, la 21 decembrie 2012, a obținut hotărârea Curții de Apel Chișinău, prin care Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să transmită încăperile nelocative cu suprafața de 131 m² în proprietatea ACC 55/250. Ulterior, hotărârea a fost menținută de Curtea Supremă de Justiție. După care, a încercat să execute hotărârile instanței dar din cauză că, la ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, încăperile aveau statut de spațiu locativ, dar nu a putut obține înregistrarea dreptului de proprietate asupra încăperii date, în ședința de judecată, Cotovschi Andrei a prezentat instanței copiile hotărârii Curții de Apel din 21 decembrie 2012 (dosar nr. xxxxx) și a deciziei Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al CSJ din 05 februarie 2014, prin care a fost menținută hotărârea instanței de apel. Toate acestea denotă că, prin emiterea ilegală de către inculpat a încheierii din 29 martie 2010, care a servit temei de folosire de OCT a încheierii falsificate a instanței de judecată pretins a fi emisă la 09 martie 2010, a fost schimbată destinația bunului imobil, prin ce au fost cauzate prejudicii ACC 55/250, inclusiv materiale. Din declarațiile reprezentantului rezultă că, asociația achită serviciile comunale, încălzirea, etc., deși nu utilizează acel spațiu;

- la fel, în argumentarea hotărârii adoptate instanța a invocat că, administrația publică locală a informat că, nu i-a fost cauzat careva prejudiciu în acest context, procurorul a menționat că, stabilirea faptului cauzării căruiva prejudiciu este un criteriu juridic ce urmează a fi apreciat de instanța de judecată și nu de administrația publică locală, în mod analogic, legislatorul în art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală, a stabilit că pretențiile civile pot fi înaintate și fără acordul organului respectiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018, a fost admis apelul declarat de către procuror, fiind casată integral sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Ungureanu Oleg Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2), lit. c) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, a fost liberat de pedeapsă, în legătură cu expirarea termenului prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod incorect starea de fapt, care nu corespunde probelor din dosar, ce au fost apreciate incorect, astfel ajungând eronat la concluzia de achitare a lui Ungureanu Oleg în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat, având în vedere aprecierea eronată dată de către instanța de fond probatoriului administrat la caz, cât și interpretarea incorectă a stării de fapt constatate pe parcursul cercetării judecătorești.

Prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpatului, Ungureanu Oleg, urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în primă instanță.

În speță, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt:

Ungureanu Oleg Xxxxx, deținând în baza ordinului nr. 24 din 02 martie 2009, al Directorului Departamentului de executare, funcția de Executor Judecătoresc Superior al Oficiului de Executare Centru, având calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, contrar prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 204-XVI cu privire la sistemul de executare silită, art. 22 alin. (1) Cod de Executare al RM, care stipulau că: executorul judecătoresc este în drept să emită încheieri în limitele competențelor prevăzute de Codul de Executare; să emită acte procedurale în limitele competențelor prevăzute de lege; să ridice de pe bunuri sechestrul în cazul achitării de către debitor a datoriei și al recuperării cheltuielilor de executare din contul altor bunuri vândute sau prin alte modalități de executare, necesității sechestrării unor alte bunuri solicitate pe piață în scopul urgentării executării documentului executoriu, vânzării bunului în condițiile art. 125 din prezentul cod, imposibilității vânzării bunului, scoaterii de sub sechestrul a bunului în baza unei hotărâri judecătorești definitive, solicitării creditorului, dacă sunt achitate cheltuielile de executare, inclusiv onorariul, vânzării de către creditorul gajist a bunului gajat, cu condiția prezentării executorului judecătoresc a documentelor confirmative privind prețul de vânzare și calculul creanței și cu condiția virării la contul executorului judecătoresc a diferenței dintre prețul de vânzare și valoarea creanței sale acționând cu titlu oficial, ca persoană care reprezintă Departamentul de Executare, intenționat a săvârșit acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege în următoarele împrejurări:

La data de 01 martie 2010, Ungureanu Oleg aflându-se în sediul Oficiului de Executare Centru, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, acționând din intenție directă și urmărind scopul schimbării modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, din „nelocativă” în „locativă”, în cadrul procedurii de executare nr. xxxxx, din numele creditorului, Margină Andrian, a întocmit cererea potrivit căreia era solicitată anularea sechestrului aplicat pe bunul imobil menționat prin încheierea executorului judecătoresc, Ungureanu Oleg, din 24 iulie 2009 cu nr. xxxxx și a executat din numele lui Margină Andrian semnătura acestuia.

În continuare, la data de 29 martie 2010, executorul judecătoresc, Ungureanu Oleg, aflându-se în sediul Oficiului de Executare Centru, amplasat în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt, nr. 73, acționând din intenție directă în vederea realizării scopului prestabilit și al înlăturării obstacolelor în folosirea încheierii false pe care o deținea, pretins a fi emisă la data de 09 martie 2010 de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în dosarul nr. 274-267/09, prin care ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a fost obligat să facă înscrierea în Registrul Bunurilor Imobile privind schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx, în lipsa temeiurilor prevăzute de art. 127 Cod de Executare al RM, care condiționează ridicarea sechestrului de pe bunuri, a emis încheierea cu nr. xxxxx, prin care a dispus ridicarea sechestrului aplicat prin încheierea cu nr. xxxxx din 24 iulie 2009, asupra etajului nr. X al bunului imobil nominalizat.

Ulterior, la data de 30 martie 2010, ora 10.31, Ungureanu Oleg a înaintat către ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău o cerere privind efectuarea în Registrul bunurilor imobile a modificărilor indicate în încheierea falsă, la care a anexat și încheierea emisă ilegal la data de 29 martie 2010. Ca rezultat, în aceeași zi în Registrul Bunurilor

Imobile au fost efectuate modificările solicitate, fapt care a permis persoanelor publice din cadrul Primăriei mun. Chișinău, ilegal să elibereze la data de 14 septembrie 2012 pe numele lui Rusu Marcel, ordinul de repartiție cu dreptul de a se instala în ap. xxxxx din blocul nr. X amplasat pe xxxxx, mun. Chișinău.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ungureanu Oleg a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”.

Tot el, la data de 30 martie 2010, ora 10.31, acționând din intenție directă, aflându-se în sediul ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, amplasat în mun. Chișinău, str. Armenească, nr. 42A, deținând încheierea pretinsă a fi emisă la data de 09 martie 2010 de Judecătorul Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, Ștefan Niță, în dosarul nr. 274-267/09, prin care ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a fost obligată să facă înscrierea în Registrul bunurilor imobile privind schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul X al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx din „nelocativă” în „locativă”, cunoscând cu bună știință că încheierea este falsă, a înaintat o cerere, privind efectuarea în Registrul bunurilor imobile a modificărilor indicate în încheierea falsă.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ungureanu Oleg a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, individualizată prin „deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acțiuni comise în privința unui document de o importanță deosebită”.

Cu toate că inculpatul, Ungureanu Oleg nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia în comiterea faptelor reținute a fost dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, ACC 55/250, Cotovschi Andrei; declarațiile martorilor, Margină Andrian, Doroftei Igor, Reabova Elena, Niță Ștefan, Duceac Igor, Boțan George, Cataraga Olga.

Aferent declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate, și relatărilor martorilor audiați, instanța de apel a considerat că, vina inculpatului, de comiterea faptelor descrise supra, a fost dovedită integral și prin alte probe, și anume: procesul-verbal de confruntare din 07.02.2013, între învinuitul Ungureanu O. și Margină A.; raportul de expertiză tehnică a documentelor nr. 672 din 29.09.2012; raportul de expertiză tehnică a documentelor nr. 387 și 388 din 02.10.2013; raportul de expertiză tehnică a documentelor nr. 496 din 03.01.2014.

Urmare a rejudecării cauzei, instanța de apel a exclus calificativul „cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice”, constatând ca fiind integral demonstrat calificativul *cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ACC 55/250*, fapt care determină lipsa de careva pretinse neclarități și încălcări invocate de către partea apărării privind modificarea normei art. 328 Cod penal, odată cu adoptarea hotărârii Curții Constituționale a RM nr. 22, din 27 iunie 2017, conform cărora textul „*intereselor publice sau*” a fost declarat neconstituțional.

Reiterând elementele constitutive ale infracțiunii comise de către inculpatul, Ungureanu Oleg, instanța de apel a notat, că la capitolul dat, careva dubii ce ar pune la îndoială vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, nu au fost identificate fiind certă concluzia de vinovăție pentru comiterea acestei fapte.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de apel a relatat că, conform dosarului cadastral nr. X, la data de 30 martie 2010, ora 10:31 min., executorul judecătoresc, Ungureanu Oleg, a înaintat în adresa OCT Chișinău, mun. Chișinău, o cerere prin care a solicitat efectuarea modificărilor în Registrul Bunurilor Imobile prin ce a cerut schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx din „nelocativă” în „locativă”. La cerere a anexat încheierea pretins a fi emisă la data de 09 martie 2010, în dosarul nr. 274-267/09 de judecătorul, Ștefan Niță, prin care Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău a fost obligat să efectueze înscrierea în Registrul Bunurilor Imobile privind schimbarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău, xxxxx. Din partea introductivă a încheierii rezultă că aceasta a fost emisă în baza demersului executorului judecătoresc, Ungureanu Oleg, privind explicarea extinderii și aplicării dispozitivului hotărârii judecătorești. în sensul dat, instanța de apel a reținut că conform procesului-verbal din 10 august 2012, de examinare a registrului de evidență a corespondenței de ieșire din anul 2010 a Oficiului de Executare Centru, procesului-verbal din 13 august 2012, de examinare a registrului de evidență a documentelor de intrare a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, și cu demersul, din prima și a doua filă a procedurii de executare nr. xxxxx s-a constatat clar că inculpatul, Ungureanu Oleg, cunoștea despre faptul că încheierea emisă la caz este falsificată, cu atât mai mult fiind cert stabilit și scopul, acestor acțiuni, care a fost unul de camuflare a acțiunilor sale, manifestat prin pretinsa întocmire a demersului prin care ar fi solicitat instanței de judecată să explice dispozitivul hotărârii judecătorești din data de 13 octombrie 2009. La fel, la cererea înaintată OCT Chișinău, Ungureanu Oleg, a anexat încheierea nr. xxxxx din 29 martie 2010, prin care a anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 24 iulie 2009, fapt care a generat posibilitatea efectuării modificărilor indicate în încheierea falsificată pretins a fi emisă de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău la data de 09 martie 2010.

Instanța de apel a considerat că, în acest caz, vinovăția inculpatului de comiterea faptelor indicate și descrise în prezenta decizie și-a găsit deplină confirmare, situație care exclude careva dubii și neclarități, cu atât mai mult că urmare a rejudecării cauzei, instanța de apel a constatat ca fiind nemotivată concluzia instanței de fond privind achitarea lui Ungureanu Oleg, de comiterea faptelor incriminate.

În virtutea celor expuse, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Ungureanu Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2), lit. c) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil fiind

constată cu certitudine existența faptelor infracționale și comiterea acestora anume în circumstanțele descrise supra.

În continuare, instanța de apel a notat existența temeiurilor de a dispune încetarea procesului penal în baza art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală, așa cum prevede norma art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către avocatul inculpatului, Brînză Victor, la data de 14.06.2018 și 12.11.2018, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În argumentarea cererilor de recurs invocă următoarele:

- decizia de condamnare emisă de instanța de apel este eronată din motiv că Ungureanu O. nu a comis faptele pentru care a fost condamnat, iar concluziile instanței de apel nu sunt confirmate prin probe, fiind bazate pe declarațiile lui Margină Adrian, persoană față de care există anumite probe că a săvârșit infracțiunea ce se investighează;

- toate evenimentele expuse în învinuirea înaintată lui Ungureanu Oleg au fost generate de Margină Adrian, s-au produs cu participarea ultimului și urmăreau aspecte în favoarea lui, care era creditor în procedura de executare.

- instanța de apel în constatările formulate privind faptele pretins a fi comise de Ungureanu Oleg a depășit limitele judecării cauzei și învinuirii formulate în rechizitoriu;

- instanța de apel ar fi constatat că prin modificarea modului de folosință a încăperii de la etajul 1 al bunului imobil amplasat în mun. Chișinău xxxxx nr. X, din „nelocativă” în „locativă”, în cadrul procedurii de executare nr. xxxxx ar fi fost prejudiciată ACC 55/250;

- potrivit învinuirii din rechizitoriu Ungureanu Oleg a fost acuzat în temeiul art. 328 alin. (1) Cod penal pentru cauzarea prejudiciului patrimoniului administrației publice locale;

- instanța de apel l-a condamnat pe Ungureanu Oleg pentru o faptă de care el nu a fost pus sub învinuire, or acest fapt contravine art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală;

- concluzia instanței de apel despre prejudicierea ACC 55/250 printr-o faptă comisă în 2010 este absurdă pentru că asociația a fost fondată în 2011 și la momentul producerii evenimentelor incriminate lui Ungureanu Oleg, acest ACC 55/250 pur și simplu nu exista;

- potrivit răspunsurilor formulate de Primăria mun. Chișinău și executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, prezentate și invocate ca probe ale apărării rezultă că, imobilul în litigiu din mun. Chișinău, xxxxx nr. X, este proprietate a autorității administrației publice locale (mun. Chișinău) și nu a fost transmis în gestiunea ACC 55/250, iar prin schimbarea modului de folosință a acestei încăperi în cadrul procedurii de executare nr. xxxxx din gestiunea executorului Ungureanu Oleg nu a fost produs nici un prejudiciu administrației publice locale;

- atât acuzarea, cât și instanța de apel în mod pripit și abuziv au ajuns la concluzia că executorul Ungureanu Oleg a falsificat cererea din numele lui Margină Adrian și fără temei legal a emis încheierea din 29.03.2010 privind anularea măsurilor de asigurare;

- Ungureanu Oleg era în drept și chiar obligat să emită încheierea din 29.03.2010 pentru a îmbunătăți situația creditorului procedurii din gestiune Margină Adrian și chiar în lipsa unei cereri din partea acestuia;

- invocarea de procuror și instanța de apel a faptului că semnătura în cererea din 01.03.2010 din numele lui Margină A. este falsă, nu este relevantă atâta timp cât însuși Margină Adrian declară că o astfel de cerere i-a fost prezentată spre semnare de Ungureanu Oleg;

- în lipsa unor probe, atât procurorul, cât și instanța de judecată, arbitrar afirmă că anume Ungureanu Oleg a falsificat semnătura din numele lui Margină Adrian, or rapoartele de expertiză concluzionează că: a) probabil Margină Adrian a efectuat această semnătură prin imitare, f) probabil că nu Margină Adrian a efectuat această semnătură, dar nici un act sau martor nu probează că anume Ungureanu Oleg a semnat în numele lui Margină A. în cererea din 01.03.2010;

- această incertitudine urma a produce efecte în favoarea faptului că nu Ungureanu Oleg a efectuat semnătura din numele lui Margină Adrian;

- concomitent, nu a fost probat nici faptul că Ungureanu Oleg a confecționat încheierea Judecătoriei Centru din 09.03.2010 sau a deținut-o sau folosit-o prin prezentarea la Organul Cadastral Teritorial.

- faptele comise de Ungureanu Oleg nu întrunesc latura obiectivă a infracțiunilor ce i se incriminează;

- pentru condamnarea lui Ungureanu Oleg, în temeiul art. 328 Cod penal, instanța de judecată era obligată să constate existența unui prejudiciu survenit în rezultatul acțiunilor acestuia;

- ACC 55/250 nu poate avea calitatea de parte vătămată, iar un prejudiciu adus acesteia nu a existat, nu a fost probat și nu poate fi invocat în acest proces;

- prin Hotărârea Curții Constituționale a Republicii Moldova nr. 22 din 27.06.2017 a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal.

- instanța de apel a depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu pentru că lui Ungureanu Oleg nu îi este înaintată învinuirea de cauzare de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale ACC 55/250, dar învinuirea se referă la prejudicierea administrației publice;

- nu există vreo probă sau vreo declarație a unui participant la proces din care ar rezulta că anume Ungureanu Oleg a falsificat semnătura din numele lui Margină Adrian în cererea din 01.03.2010 și anume Ungureanu Oleg a falsificat încheierea Judecătoriei Centru din 09.03.2010.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2018, au fost admise recursurile ordinare declarate fiind casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

8. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a indicat că, analizând hotărârea atacată, sub aspectul învinuirii în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, a constatat, că la judecarea cauzei în privința inculpatului Ungureanu O. au fost admise erori de drept, ce au încălcat drepturile fundamentale ale acestuia, eroare ce urmează a fi reparată la etapa examinării în instanța de apel, deoarece aceasta se referă și la aspectele de fapt, iar apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept în privința persoanei care l-a declarat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate (pct. 5.1. din decizie):

a) specificând că „*Subsidiar, Colegiul Penal reține că, conform relatărilor martorului, Niță Ștefan, care a menționat că în calitate de judecător a examinat recursul declarat de către Primăria mun. Chișinău, împotriva încheierii executorului judecătoresc, Ungureanu Oleg, privind aplicarea sechestrului asupra etajului X, al imobilului din str. Xxxxx, mun. Chișinău, ulterior a fost informat de către greșier despre faptul că există o încheiere privind explicarea modului de executare a încheierii judecătorești, și fiind îngrijorat despre existența unei asemenea încheieri, deoarece dânsul nu a pronunțat o astfel de încheiere, a ridicat dosarul din arhivă, iar dânsul s-a convins că o astfel de încheiere nu a fost emisă de către el, după care a informat președintele instanței judecătorești.*

Conform raportului de expertiză tehnică a documentelor nr. 672 din 29 septembrie 2012 a fost stabilit că două impresiuni de ștampile rotunde, amplasate sub textul încheierii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, (judecător Ștefan Niță) din 09 martie 2010 pe dosarul nr. 274 - 267/09 nu au fost aplicate cu ștampila Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, circumstanță care arată clar că încheierea în cauză a fost falsificată.

Colegiul Penal notează ca fiind certă concluzia că anume inculpatul Ungureanu Oleg, a falsificat această încheiere a instanței judecătorești din data de 09 martie 2010, în contextul în care martorul Margină Andrei, a remarcat faptul că a văzut încheierea dată atunci când i-a fost prezentată de către executorul judecătoresc”, a depășit limitele învinuirii formulate, or, potrivit celor menționate supra, în acțiunile inculpatului, este constatată și prezența semnului calificativ „confecționarea documentelor oficial false”, fapt neincriminat ultimului în rechizitoriu.

b) în continuare, tot în partea motivată, instanța de apel menționează, că anume Ungureanu O. a falsificat semnătura din numele lui Margină Adrian, însă potrivit raportului de expertiză juridică nr. 858/859 din 02.06.2015, pct. 3) din concluzii indică: „*Semnătura de la rubrica „Margină Andrian” din cererea datată cu 01.03.2010 (fila 7 a procedurii de executare nr. xxxxx), a fost probabil executată de către Margină Andrian printr-un procedeu de auto-deghizare a propriei semnături”.* Totodată, pct. 4) al aceluiași raport statuează că: „*Nu a fost posibil de stabilit dacă semnătura de la rubrica „Margină Andrian” din cererea datată cu 01.03.2010 (fila 7 a procedurii de executare nr. xxxxx), a fost executată de Ungureanu Oleg, deoarece în semnătura dată și în modelele de semnături executate de Ungureanu Oleg lipsesc indici cantitativi și calitativi în care s-ar reflecta careva caracteristici de execuție comună” (f.d. 2-16 vol. III).*

Instanța de recurs a indicat că, chestiunea asupra căreia instanța ierarhic inferioară urmează să se expună prin argumente temeinice, se referă la incertitudinea reținută supra în baza rapoartelor de expertiză care dovedesc contrariul.

În continuare, cu referire la învinuirea inculpatului pe art. 328 alin. (1) Cod penal, a constatat că,

a) instanța de apel, reținând fapta în învinuirea adusă în baza art. 328 alin. (1) Cod penal (f.d. 60 vol. V), a exclus sintagma „...prin ce au fost cauzate daune considerabile patrimoniului administrației publice locale”, și calificativul „cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice” și califică ca „cauzare de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice”, însă în fapta reținută nu este invocat căror persoane fizice sau juridice le-au fost cauzate daune și care sânt proporțiile.

Infrațiunea prevăzută la art. 328 alin.(1) Cod penal, este una materială și include survenirea unor urmări prejudiciabile, care urmează a fi apreciate coroborat cu norma de trimitere din art. 126 Cod penal, în temeiul căreia se evaluează în concreto prejudiciul cauzat în fiecare caz.

b) în partea descriptivă a deciziei, instanța de apel menționează că, „ deși la caz nu a fost înaintată o acțiune civilă de către partea vătămată, ACC 55/250, acest fapt nu poate servi drept temei pentru a considera că nu a fost cauzată o careva daună urmare a acțiunilor infracționale comise de către inculpatul, Ungureanu Oleg, or, conform relatărilor reprezentantului părții vătămate, ACC 55/250, Cotovschi Andrei, acesta a susținut că încăperea cu 131 m2 este încălzită cu încălzire centrală, dar SA „Termocom” a refuzat să pună plata pentru încălzirea dată la primărie invocând că după datele cadastrale nu știe cine este proprietarul și respectiv locatarii achită încălzirea dată, suma de 20000 lei pe an”, fapt neinvocat în rechizitoriu.

Totodată, în instanța de fond, a fost prezentată informația emisă de Primăria mun. Chișinău, din care rezultă că prin modificările efectuate în Registrul bunurilor imobile referitoare la bunul imobil situat în mun. Chișinău, xxxxx, etajul X, acesta rămâne a fi în proprietatea autorității publice locale, și nu al ACC 55/250.

Mai mult ca atât, în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel, de către reprezentantul pretinsei părți vătămate, Cotovschi Andrei, nu a fost prezentată nici o probă care ar fi demonstrat cauzarea de daune ACC 55/250, îndeosebi suma de 20000 lei.

Astfel, reținând cele menționate supra, instanța de apel urmează să stabilească care ar fi prejudiciul adus și cui, intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și/sau juridice, de pretinsele acțiuni ilegale ale lui Ungureanu O.

În aceste împrejurări, instanța de recurs a considerat că, erorile semnalate supra, nu pot fi înlăturate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza în fond, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legii procesual-penale. Din atare considerente, încălcările enunțate au determinat instanța de recurs să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel, cu dispunerea

rejudicării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cadrul căreia urmează a fi apreciate toate probele în cumul, la justa lor valoare și în condițiile de nemijlocire și contradictorialitate, pentru adoptarea unei soluții corete.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a consemnat că, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședința instanței de fond și apel nu confirmă existența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, la fel nu au fost prezentate careva probe pertinente și concludente din care ar rezulta că infracțiunea prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, incriminată inculpatului a fost comisă de Ungureanu O.

Astfel, la învinuirea expusă de acuzator, instanța de recurs a considerat că Ungureanu O. nu a comis faptele infracționale care i-au fost incriminate, iar temeiuri de casare a sentinței lipsesc.

Astfel, instanța de apel a reținut că, fapta inculpatului Ungureanu O., nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a stabilit că, atât la faza de urmărire penală dar și în cadrul cercetării judecătorești Ungureanu O. a declarat că, faptele ce i se incriminează lui de depășire a atribuțiilor de serviciu, deținere și folosire a documentelor oficiale false nu au fost comise de el, iar aceste depoziții nu au fost combătute prin careva probe ale acuzării.

Relevant la acest capitol fiind faptul că Ungureanu O. a comunicat instanței de judecată că nu a cunoscut despre faptul că, încheierea prezumată a fi emisă la data de 09.03.2010 de Judecătorul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Ștefan Niță în dosarul nr. 274-267/09, pe care o deținea Margină Adrian este falsă, iar el nici nu a deținut originalul acestei încheieri, respectiv, instanța de apel a stabilit, că nici unul din martori, sau reprezentantul părții vătămate, ca persoane ce susțin circumstanțele expuse în învinuire nu au invocat faptul că, Ungureanu O. ar fi deținut o asemenea încheiere în original, ar fi participat la întocmirea acesteia sau la utilizarea acesteia în beneficiul său sau a altor persoane.

Mai mult, nici organul de urmărire penală nu a probat faptul că, Ungureanu O. ar fi deținut originalul încheierii nominalizate sau că el ar fi falsificat o atare încheiere.

În același context, instanța de apel a indicat că, nu a fost probat faptul că, Ungureanu O. ar fi falsificat cererea din 01.03.2010 din numele lui Margină Andrian prin falsificarea semnăturii aplicate pe aceasta, or Ungureanu O. direct a indicat că anume el a tipărit la calculator textul cererii în cauză și a imprimat cererea dată, după care i-ar fi transmis-o lui Margină Andrian. Totodată, Ungureanu O. a indicat că nu-și amintește dacă Margină Andrian a semnat cererea în cauză atunci sau ulterior.

Respectiv, prin probele acuzării aceste circumstanțe nu au fost combătute, or din declarațiile martorilor, dar și din alte materiale anexate la dosar nu a fost dovedit faptul că, Ungureanu O. ar fi semnat pe cererea în cauză.

Totodată, reieșind din rapoartele anexate la materialele dosarului, instanța de apel a reținut că, nu a fost stabilit faptul, că anume Ungureanu O. ar fi efectuat semnăturile din numele lui „Margină Andrian”, în cererea din 01.03.2010, dar și din numele Judecătorului „Ștefan Niță”, în încheierea din 09.03.2010. Mai mult, acuizarea s-a axat pe persona inculpatului, însă nu a identificat persoanele care ar fi falsificat încheierea prezumată a fi emisă de Judecătorul Judecătoriai Centru mun. Chișinău nr. 274-267/09 din 09.03.2010, care s-a dovedit a fi falsă.

De asemenea, din probele analizate și apreciate supra nu a fost dovedit faptul deținerii și folosirii de către Ungureanu Oleg a actelor oficiale false.

În acest context, instanța de apel a indicat, că nu a fost probat și nu s-a confirmat faptul, că Ungureanu Oleg ar fi deținut sau folosit cererea datată cu 01.03.2010 și/sau încheierea prezumată a fi emisă de Judecătorul Judecătoriai Centru mun. Chișinău nr. 274-267/09 din 09.03.2010, care s-a dovedit a fi falsă.

Mai mult, s-a stabilit faptul că Ungureanu Oleg, doar la solicitarea lui Margină Andrian a întocmit scrisoarea adresată Î.S. „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, la care a fost anexată încheierea Judecătoriai Centru mun. Chișinău nr. 274-267/09 din 09.03.2010, înscrisuri pe care i le-a transmis lui Margină Andrian pentru a le înregistra la adresată Î.S. „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

Prin urmare, apelantul nu a motivat și nu a adus probe, că anume Ungureanu O. ar fi depus personal la Î.S. „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău cererea cu încheierea nominalizată în baza căroră ar fi fost efectuate înscrieri în Registrul bunurilor imobile.

Mai mult, procurorul nu a prezentat careva probe și nu a stabilit cert forma și quantumul presupuselor daune, aduse intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și/sau juridice de pretinsele acțiuni ilegale ale lui Ungureanu O.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a indicat că potrivit informației emise de Primăria mun. Chișinău, prin modificările efectuate în Registrul bunurilor imobile referitoare la bunul imobil din mun. Chișinău, xxxxx, etajul X, nu i-au fost cauzate prejudicii, iar bunul imobil cu pricina rămâne a fi în proprietatea autorității publice locale. Mai mult ca atât, din încheierea emisă de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, acesta a menținut sechestrul pe imobilul cu pricina.

Astfel, circumstanțele stabilite și descrise supra indică faptul, că ACC 55/250 nu deține în condițiile legislației civile calitatea de proprietar al imobilului cu pricina, astfel că aceasta fără un temei legal a fost recunoscută ca parte vătămată pe dosar.

Consecvent, instanța de apel a indicat, că din probele analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității lor s-a stabilit indubitabil că faptele infracționale imputate lui Ungureanu O. au fost comise de alte persoane.

Respectiv, în situația în care în acțiunile executorului judecătoresc Ungureanu O. ar exista anumite semne că acestea ar fi în contradicție cu prevederile legale, totuși nu a fost probat faptul că acestea constituie infracțiuni și anume, infracțiunile incriminate potrivit actului de învinuire.

La caz, instanța de apel a reținut, că în ședința instanței de apel nu s-a indicat, iar ulterior stabilit, care ar fi motivul și scopul comiterii de către Ungureanu O. a faptelor

infracționale incriminate prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal. Or, apelantul nu a argumentat clar și suficient circumstanțele ce l-ar fi determinat pe Ungureanu O. să comită infracțiunile incriminate și ce ar fi urmărit de pe urma acestora, or după cum s-a stabilit din declarațiile martorilor și în special a martorului Margină Andrian, nu au existat careva înțelegeri dintre Ungureanu O. și Margină Andrian dar și alte persoane, potrivit cărora Ungureanu O. ar fi obținut careva beneficii ca rezultat al executării documentului executoriu în cadrul procedurii nr. xxxxx

Astfel, în cazul lui Ungureanu O. lipsește latura subiectivă a infracțiunilor incriminate.

În astfel de împrejurări, instanța de apel a reiterat, că în lipsa confirmării faptului de săvârșire de către Ungureanu O. a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, învinuirea lui Ungureanu O. de fapta infracțională prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, nu s-a confirmat.

De asemenea, instanța de apel a stabilit lipsa probelor pertinente, concludente și utile ce ar corobora între ele și ar stabili cert deținerea de către Ungureanu O. a originalului încheierii Judecătoriei Centru mun. Chișinău nr. 274-267/09 din 09.03.2010, care s-a dovedit a fi falsă, respectiv, și în această parte, învinuirea lui Ungureanu O. de fapta infracțională prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu a fost probată.

În concluzie, instanța de apel a considerat, că prima instanță a oferit o apreciere corespunzătoare actului de acuzare și probelor prezentate și apreciate în ședințele de judecată, din care s-a stabilit cu certitudine că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, dar și că fapta prevăzută de art. 361 alin.(2) lit. c) Cod penal, nu a fost comisă de inculpat.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel, a dat o apreciere greșită probelor, în derogare de la prevederile art. 101 Cod de procedură penală, punînd accentul doar pe depozițiile și versiunea inculpatului și o interpretare eronată a dreptului material, care nu coroborează cu celelalte probe administrate pe caz;

- în fond, instanța de apel, în mod incorect a concluzionat asupra soluției de achitare adoptate în prezenta cauză de către instanța de fond în privința lui Ungureanu Oleg fapt în temeiul căruia greșit a casat doar formal sentința primei instanțe;

- instanța de apel, nu a ținut cont și nu apreciat totalitatea probelor ce dovedesc vinovăția lui Ungureanu Oleg, în mod greșit a respins probele administrate de către acuzarea de stat, fără a fi constatate încălcarea normelor procesuale, a apreciat în mod superficial aceste probe, fără a fi evidențiate acele derogări invocate;

-decizia instanței de apel, prin care a fost menținută practic soluția de achitare a inculpatului Ungureanu Oleg, este neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat în mod argumentat asupra dezacordului cu motivele

apelului declarat atât de către procuror și în special asupra faptului de ce respinge probele la care au făcut trimitere autorii apelului, ceea ce denotă că instanța de apel nu a depus efortul necesar pentru a nu lăsa nici un aspect al complexului faptic nestabil, mergând pe ideea preconcepută a instanței de fond, privind nevinovăției inculpatului;

- instanța de apel, nu a luat măsurile necesare pentru ca probele concludente și utile, prezentate de partea acuzării să fie cercetate și apreciate la justa lor valoare, astfel, că toate elementele de fapt să aibă o relevanță juridică, iar prin această inactivitate instanța de apel a provocat o stare de incertitudine și neclaritate cu privire la soluția adoptată, or cum se explică faptul că probele acuzării au fost trecute doar în revistă prin enumerarea și indicarea lor, iar criticile invocate de către instanța de apel se axează în exclusivitate doar pe unele argumente preluate selectiv din soluția adoptată de către instanța de fond, în speța dată;

- analiza motivelor invocate de către instanțe denotă faptul că, soluția este întemeiată în exclusivitate pe decalrațiile date de inculpat, or conform concluziei instanțelor de judecată este statuat că, nu a fost probat nici faptul că Ungureanu O. ar fi falsificat cererea din 01.03.2010 din numele lui Margină Andrian, prin falsificarea semnăturii aplicate pe aceasta, or, Ungureanu Oleg direct a indicat că anume el a tipărit la calculator textul cererii în cauză și a imprimat cererea dată, după care i-a transmis-o lui Margină Andrian. Totodată, Ungureanu O. a indicat că nu își amintește dacă Margină Andrian a semnat cererea;

- instanțele de judecată au constatat că nu a fost probat și prin urmare nu s-a confirmat faptul, că Ungureanu Oleg ar fi deținut sau folosit cererea dată cu 01.03.2010 și/sau încheierea prezumată a fi emisă de judecătorul Judecătoriai Centru mun. Chișinău nr.274-267/09 din 09.03.2010, care s-a dovedit a fi falsă;

- în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că, Ungureanu O. doar la solicitarea lui Margină Andrian a întocmit scrisoarea adresată ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău;

- cererea falsificată din 01.03.2010 și încheierea emisă de inculpat la 29.03.2010 au fost tapate și imprimate consecutiv în același timp în prezența lui Margină Andrian și transmise imediat după imprimare acestuia pentru a depune cererea în cancelaria oficiului de executare Centru iar încheierea în cancelaria ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

- instanțele probabil intenționat au trecut cu vederea că, deși inculpatul declară că cererea și încheierea au fost tapate și imprimate consecutiv și imediat transmise, acestea conțin datele întocmirii cererea - 01.03.2010 și respectiv încheierea - 29.03.2010, un interval de 28 zile, respectiv declarațiile inculpatului urmau să fie apreciate critic, în loc de aceasta instanța le pune la baza sentinței de achitare, fără a analiza alte probe materiale, și fără a le corobora cu declarațiile făcute de inculpat;

- un alt aspect care combate declarațiile făcute de inculpat este legat de afirmația sa, regăsită de 3 ori în textul sentinței și preluate în textul deciziei recurate, potrivit căreia după primirea cererii din 01.03.2010 întocmite de inculpat, Margină Andrian s-a deplasat în cancelaria Oficiului de executare în scopul depunerii pentru înregistrare;

- pe cererea falsă din 01.03.2010, lipsește amprenta ștampilei cu numărul de înregistrare cu care urma să fie datată cererea (a se vedea corpul delict cererea din procedura de executare și imaginea 4 din raportul de expertiză nr. 387, 388 din 02.10.2013, imaginea 2 din Raportul de expertiză nr.496 din 03.01.2014, imaginea 5 Raportul de expertiză nr.858, 859 din 02.06.2015);

- declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic de instanțele de judecată deoarece încheierea din 29.03.2010 a fost înregistrată în cancelarie iar cererea falsă nu;

- instanțele nu au argumentat și care a fost motivul determinant în neglijarea declarațiilor făcute de inculpat în cadrul confruntării cu Margină Andrian, la etapa urmăririi penale, potrivit cărora acesta nu ține minte particularitățile depunerii cererii din 01.03.2010, putea să fie dată lui personal, dar în orice caz a depus-o în cancelarie și după aceasta a primit-o, declarații care la fel vin în contradicție cu declarațiile făcute în instanță de inculpat. Potrivit prevederilor pct.34 al Hotărârii explicative ale Plenului CSJ nr.5 din 19.09.2006, acestea urmau a fi apreciate corespunzător de instanța de judecată în coroborare cu cererea falsă din 01.03.2010, pe care lipsește numărul de înregistrare, cu încheierea din 29.03.2010 și cu scrisoarea de însoțire a încheierii adresată OCT Chișinău care este înregistrată în cancelarie;

- la momentul confruntării efectuate la 07.02.2013, inculpatul nu își amintea particularitățile depunerii cererii din 01.03.2010, pentru ca făcând cunoștință cu raportul de expertiză nr.387, 388 din 02.10.2013 și raportul de expertiză nr. 858, 859 din 02.06.2015, prin care a fost stabilit că, cererea din 01.03.2010 și demersul adresat de inculpat în instanța de judecată care a servit temei de oferire unui aspect legal deținerii și folosirii încheierii false pretins a fi emise de judecătorul Ștefan Niță, să conștientizeze că vinovăția sa în falsificare cererii este dovedită și astfel, peste mai bine de 4 ani de la confruntare și 7 ani de la depunerea cererii să-și amintească detalii legate de depunerea cererii, iar instanța la rândul său să le aprecieze ca fiind veridice fără a le corobora cu alte probe prezentate de acuzare;

- în contradicție cu prevederile art. 27, art. 101 alin.(1) - (3) din Codul de procedură penală, instanțele au motivat sentința adoptată doar prin declarațiile făcute de inculpat în cadrul ședinței de judecată, fără a aprecia fiecare probă din punct de vedere a veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele și în mod obiectiv călăuzindu-se de lege;

- o altă probă cercetată în cadrul examinării în fond ce dovedește ilegalitate soluției doptate și ce infirmă declarațiile făcute de inculpat este însuși încheierea nr.xxxxx din 29.03.2010 emisă prin depășirea atribuțiilor de serviciu de inculpat, care de fapt dovedește vinovăția acestuia;

- în încheiere sunt indicate următoarele: *„Ulterior prin cererea creditorului urmăritor depusă în cancelaria Oficiului de executare Centru la data de 01.03.2010, solicită ridicarea sechestrului de pe etajul 1, al casei din bd. C Negruzzi, 1, mun. Chișinău, cu menținerea sechestrului pe bunul imobil cu nr. cadastral xxxxx. Totodată, creditorul urmăritor solicită de a permite IS „Cadastru” de a efectua modificările asupra bunului imobil din cod cadastral nr. xxxxx, mun. Chișinău, conform încheierii nr: 27(4)-267/09 din 09.03.2010”;*

- acest, corp delict, în afara oricărui dubiu rezonabil dovedește, că inculpatul nu avea cererea de ridicare a sechestrului la momentul emiterii încheierii nr.27(4)-267/09 din 09.03.2010 și că anume acesta deținând încheierea falsă pretins a fi emisă de judecătorul Judecătoriei Centru mun. Chișinău, Ștefan Niță, a depus-o la ÎS „Cadastru”;

- în încheiere este indicat că, cererea a fost înregistrată în cancelaria Oficiului de executare, fapt care nu corespunde realității;

- este evident că inculpatul a falsificat cererea creditorului Margină A. pentru a avea temei legal de a emite încheierea din 29.03.2010, cu ajutorul căreia a devenit posibilă efectuarea modificărilor de către OCT a destinației bunurilor imobile din nelocativă în locativă conform încheierii false deținute de inculpat;

- un alt argument prin care instanța motivează soluția pronunțată în privința inculpatului Ungureanu Oleg ce privește învinuirea adusă în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) din Codul penal, este următorul: „(...) instanța de judecată consideră întemeiat argumentul apărătorului potrivit căruia ACC 55/250 nu deține în condițiile legislației civile calitatea de proprietar al imobilului cu pricina, astfel că aceasta fără temei legal a fost recunoscută ca parte vătămată pe dosar”. În același timp, în decizie sunt indicate declarațiile reprezentantului părții vătămate Asociația de Coproprietari în Condominiu 55/250, Cotovschi Andrei, care a declarat că la 21.12.2012, a obținut hotărârea Curții de Apel Chișinău, prin care Consiliul Municipal Chișinău a fost obligat să transmită încăperile neîncălzite cu suprafața de 131 m² în proprietatea ACC 55/250. Ulterior, hotărârea a fost menținută de Curtea Supremă de Justiție. Ulterior, a încercat să execute hotărârile instanței dar din cauză că la ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, încăperile avea statut de spațiu locativ, dar nu a putut obține înregistrarea dreptului de proprietate asupra încăperii date;

- în ședința de judecată Cotovschi Andrei a prezentat instanței copiile hotărârii Curții de Apel din 21.12.2012 (dosar nr.3 2707/2012) și a deciziei Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al CSJ din 05.02.2014, prin care a fost menținută hotărârea instanței de apel. Toate acestea denotă că, prin emiterea ilegală de către inculpat a încheierii din 29.03.2010, care a servit temei de folosire de OCT a încheierii falsificate a instanței de judecată pretins a fi emisă la 09.03.2010, a fost schimbată destinația bunului mobil, prin ce au fost cauzate prejudicii ACC 55/250, inclusiv materiale. Din declarațiile reprezentantului rezultă că asociația achită serviciile comunale, încălzirea etc. deși nu stilizează acel spațiu;

- în argumentarea hotărârii adoptate instanța menționează, că administrația publică locală a informat că nu i-a fost cauzat careva prejudiciu;

- stabilirea faptului cauzării căruiva prejudiciu este un criteriu juridic ce urmează a fi apreciat de instanța de judecată și nu de administrația publică locală. În mod analogic legislatorul în art. 221 alin. (4) din Codul de procedură penală, a stabilit, că pretențiile civile pot fi înaintate și fără acordul organului respectiv;

- instanța de apel, la adoptarea deciziei, a repetat eroarea de drept admisă de către instanța de fond și nu a dat apreciere justă suportului probatoriu prezentat de către acuzare, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acuzării au fost supuse unei minuțioase cercetări în instanță, făcându-se

referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, colegiului penal, îi rămânea doar să aprecieze aceste probe;

- toate aceste motive au fost aduse spre cunoștință instanței de apel și propuse de acuzare a fi puse la baza deciziei pronunțate, motive însă de care nu a ținut cont instanța și în mod nejustificat a respins apelul procurorului și a făcut o concluzie greșită cu privire la circumstanțele în care a fost comisă fapta infracțională, precum și vinovăția inculpatului;

- instanța de apel la adoptarea deciziei a repetat eroare admisă de instanța de fond și nu a dat apreciere corectă și justă a cumulului de probe cercetate în prezenta cauză, soluție care nu poate fi menținută or probatoriul administrat vine să combată motivele invocate de instanțe.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, inculpatul Ungureanu O. a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanțele de fond au constatat, că probele nu confirmă învinuirea adusă inculpatului și anume din actele și documentele acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale și supuse cercetării judecătorești în instanțele de judecată nu s-a stabilit, că fapta lui Ungureanu O. întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. (1) Cod penal, totodată aceste acte nu arată, că infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, ar fi fost comisă de acesta.

13. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că procurorul invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se atestă că procurorul critică soluția adoptată de către instanța de apel, deoarece contravine circumstanțelor cauzei și probelor administrate în prezenta speță, și nu corespunde cerințelor prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Ca supozitie a celor supra enunțate se reține că chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328

alin. (1) Cod penal, individualizată prin „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, individualizată prin „deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, acțiuni comise în privința unui document de o importanță deosebită”. Însă, prima instanță a adoptat o sentință prin care inculpatul, Ungureanu O., a fost achitat de învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute de: art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat.

Prin urmare, nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, partea acuzării a atacat sentința cu apel. La rândul său, instanța de apel în al doilea set de proceduri, a adoptat o soluție prin care a respins apelul declarat și a menținut hotărârea primei instanțe. În asemenea situație, Colegiul penal va supune sintezei decizia instanței de apel, în cumul cu sentința primei instanțe.

Analizând hotărârea adoptată de către prima instanță, Colegiul lărgit constată, că deși în partea dispozitivă a sentinței este indicat temeiul de achitare și anume – de învinuire în comiterea infracțiunilor prevăzute de: art. 328 alin. (1) Cod penal, că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii și de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de inculpat, însă în partea descriptivă a sentinței, instanța de judecată indică concluzii din care rezultă și alte temeiuri de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv, în cele din urmă soluție menținută de instanța de apel. Din motiv, că instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor enunțate în sentință, respectiv și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Astfel, instanța de recurs consideră esențial de elucidat următorul aspect, prin prisma conținutului sentinței și deciziei în cumul:

Potrivit sentinței de achitare, în partea descriptivă, prima instanță a indicat:

- „... instanța de judecată consideră că nu a fost dovedit faptul deținerii și folosirii actelor oficiale false”, „... învinuirea lui Ungureanu Oleg de fapta infracțională prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, nu s-a confirmat” (f.d. 221, 222 v. III), astfel prima instanță arată, că faptele incriminate inculpatului nu au fost săvârșite, semnalând temeiul de achitare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

- „organul de urmărire penală a ezitat să se expună care ar fi prejudiciul adus intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și/sau juridice de pretinsele acțiuni ilegale ale lui Ungureanu Oleg”, „... prin modificările efectuate în Registrul bunurilor imobile referitoare la bunul imobil din mun. Chișinău, xxxxx nr. 1, etajul 1, nu i-au fost cauzate prejudicii, iar bunul imobil cu pricina rămâne a fi în proprietatea autorității publice locale” (f.d. 221 v. III), prima instanță indicând că, nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- „instanța de judecată conchide că, de fapt, faptele infracționale incriminate lui Ungureanu Oleg Xxxxx au fost comise de alte persoane” (f.d. 222 v. III), prima instanță semnalând temeiul de achitare fapta nu a fost comisă de inculpat;

- „instanța de judecată ține să accentueze că, organul de urmărire penală nu a stabilit care ar fi motivul și scopul comiterii de către Ungureanu Oleg Xxxxx a faptelor infracționale incriminate prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal”, astfel prima instanță concluzionând că „... în cazul lui Ungureanu Oleg Xxxxx, lipsește latura subiectivă a infracțiunilor incriminate.”, (f.d. 222 v. III), la fel semnalând în cazul ambelor infracțiuni temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În dispozitivul aceleiași sentințe instanța de fond a hotărât: „Ungureanu Oleg învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal al RM, se achită, din motivul că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Ungureanu Oleg Xxxxx învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, se achită, din motivul că fapta nu a fost comisă de inculpat.” (f.d. 223 v. III).

Potrivit deciziei, în partea descriptivă instanța de apel a indicat:

- „Astfel, vis-a-vis de învinuirea expusă de acuzator, Colegiul consideră că Ungureanu Oleg nu a comis faptele infracționale care i-au fost incriminate, iar temeiuri de casare a sentinței lipsesc.” (pct. 58 din decizie), semnalând pentru ambele infracțiuni de care este învinuit, temeiul de achitare fapta nu a fost săvârșită de inculpat;

- „De asemenea, din probele analizate și apreciate supra nu a fost dovedit faptul deținerii și folosirii de către Ungureanu Oleg Xxxxx actelor oficiale false” (pct. 72 din decizie), astfel instanța de apel, la fel ca prima instanță arată, că faptele incriminate inculpatului nu au fost săvârșite, semnalând temeiul de achitare nu s-a constatat existența faptei infracțiunii;

- „... procurorul nu a prezentat careva probe și nu a stabilit cert forma și cuantumul presupuselor daune, aduse intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și/sau juridice de pretinsele acțiuni ilegale ale lui Ungureanu Oleg Xxxxx”, (pct. 76 din decizie), astfel instanța de apel, ca prima instanță indică la aceea că, nu este întrunită latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, semnalând temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii;

- „... în ședința instanței de apel nu s-a indicat, iar ulterior stabilit, care ar fi motivul și scopul comiterii de către Ungureanu Oleg Xxxxx a faptelor infracționale incriminate prevăzute de art. 328 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal”, instanța de apel concluzionând ca și prima instanță că „... în cazul lui Ungureanu Oleg Xxxxx, lipsește latura subiectivă a infracțiunilor incriminate.”, (pct. 83, 85 din decizie), la fel semnalând în cazul ambelor infracțiuni temeiul de achitare fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanțele de fond în hotărârile adoptate, Colegiul observă o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Ungureanu O., fiind constatate în sentință și decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, „fapta nu a fost săvârșită de inculpat” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 1), 2) și 3) Cod de procedură penală.

Totodată, instanțele de fond fac concluzii prin care indică același temei de achitare pentru ambele infracțiuni, însă în dispozitiv temeiurile de achitare sunt diferite pentru fiecare infracțiune. Mai mult ca atât, Colegiul reține că în situația în care se pronunță o sentință de achitare pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, poate atrage efectele juridice prevăzute la art. 396¹ Cod de procedură penală și anume la cererea procurorului, acestuia i se restituie dosarul penal pentru a relua urmărirea penală în vederea identificării făptuitorului infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs atestă că, menționarea concomitentă a 3 temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că în partea descriptivă a sentinței la pag. 220 v. III, este indicat că „mai mult, nici organul de urmărire penală nu a probat faptul că Ungureanu Oleg Xxxxx ar fi deținut originalul încheierii nominalizate sau că el ar fi falsificat o atare încheiere”. Raționamente contradictorii, care de asemenea au fost incluse și în pct. 65, a hotărârii instanței de apel, totodată în pct. 70, instanța de apel menționează că „... Colegiul reține că nu a fost stabilit faptul că, anume Ungureanu Oleg Xxxxx ar fi efectuat semnăturile din numele lui „Margină Andrian”, în cererea din 01 martie 2010, dar și din numele Judecătorului „Ștefan Niță” în încheierea din 01.03.2010”, fără ca instanțele de fond să țină cont de faptul că, Ungureanu Oleg nu este învinuit în „confeccionarea”, dar în „deținerea și folosirea” unei încheieri, care s-a stabilit că este falsă.

Elocvent în acest sens, Colegiul lărgit evidențiază și faptul că, instanțele de fond au indicat că, nu a fost stabilită forma și quantumul presupuselor daunei, aduse intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și/sau juridice de pretinsele acțiuni ilegale ale lui Ungureanu O. și că nu au fost cauzate prejudicii, indicând în cele din urmă că „... în situația în care în acțiunile executorului judecătoresc Ungureanu Oleg Xxxxx ar exista anumite semne că acestea ar fi în contradicție cu prevederile legale, totuși nu a fost probat faptul că acestea constituie infracțiuni și anume, infracțiunile incriminate potrivit actului de învinuire”, fără a verifica dacă acțiunile acestuia cad sau nu sub incidența unei norme contravenționale, prevăzută de art. 313 Cod contravențional.

Mai mult ca atât, verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate de apelant în cererea de apel (f.d. 233-240 v. II), totodată menționate și în recurs, unde au fost puse pentru discuție în instanța de apel, inclusiv argumentele principale, cum ar fi:

„- inculpatul declară că cererea și încheierea au fost tapate consecutiv și imediat transmise, acestea conțin datele întocmirii, cererea 01.03.2010 și respectiv încheierea 29.03.2010, un interval de 28 de zile, respectiv declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic;

- un alt aspect care combate declarațiile făcute de inculpat este legat de afirmația sa regăsită de 3 ori în textul sentinței, potrivit căreia după primirea cererii din 01.03.2010 întocmită de inculpat, Margină Andrian s-a deplasat în cancelaria Oficiului de executare în scopul depunerii acesteia pentru înregistrare;

- pe cererea falsă din 01.03.2010, lipsește amprenta ștampilei cu numărul de înregistrare cu care urma să fie datată cererea;

- declarațiile inculpatului urmau a fi apreciate critic deoarece încheierea din 29.03.2010 a fost înregistrată în cancelarie, iar cererea falsă nu;

- din declarațiile martorului Margină A., rezultă clar că inculpatul deținea încheierea falsă a instanței și după începerea urmăririi penale, pentru a se eschiva de la răspundere penală, l-a rugat pe Margină A. să depună o cerere de anexare la procedura de executare a încheierii false;

- instanța de fond a omis însuși faptul că încheierea nr. xxxxx din 29 martie 2010 a fost emisă cu depășirea atribuțiilor de serviciu, care demonstrează că inculpatul nu avea cererea de ridicare a sechestrului la momentul emiterii încheierii nr. 274-267/09 din 09 martie 2010 și că anume acesta deținând încheierea falsă pretins a fi emisă de judecătorul Judecătoria Centru, mun. Chișinău, Ștefan Niță, a depus-o la ÎS „Cadastru”;

- în încheiere este indicat că Margină Andrian la 01 martie 2010 a depus o cerere prin care a solicitat ridicarea sechestrului pentru a efectua modificarea destinației bunului imobil conform încheierii pretins a fi emise la 09 martie 2010 de judecătorul, Ștefan Niță, fapt imposibil, deoarece Margină Andrian nu putea la 01 martie 2010 să cunoască că la 09 martie 2010, Judecătoria Centru, mun. Chișinău, va emite o încheiere care s-a dovedit a fi falsă;

-prin emiterea ilegală de către inculpat a încheierii din 29 martie 2010, care a servit temei de folosire de OCT a încheierii falsificate a instanței de judecată pretins a fi emisă la 09 martie 2010, a fost schimbată destinația bunului imobil, prin ce au fost cauzate prejudicii ACC 55/250, inclusiv materiale. Din declarațiile reprezentantului rezultă că asociația achită serviciile comunale, încălzirea, etc. deși nu utilizează acel spațiu.”

În opinia Colegiului penal lărgit, argumentele enunțate mai sus constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea apelantului, aceste motive ar putea răsturna soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, au fost indicate motivele expuse în apel, ulterior fiind redat conținutul declarațiilor inculpatului, reprezentantului părții vătămate și a martorilor, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că „... aceste probe nu indică că fapta lui Ungureanu O. întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 328 alin. 1) Cod penal, totodată aceste probe nu indică că infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. 2 lit. c) Cod penal, imputată lui Ungureanu O. ar fi fost comisă de inculpat”, însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra motivelor esențiale menționate mai sus, fără a fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, fără a se expune asupra principalelor motive invocate în apel.

Totodată, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu și-a motivat soluția sub aspectul invocat de procuror, precum, că din materialele cauzei rezultă, că

inculpatul a deținut și a folosit încheierea judecătorească, cunoscând cu certitudine că aceasta este falsă – nefiind emisă de judecător, iar declarațiile inculpatului, precum că, nu a cunoscut despre aceea că încheierea este falsă, urmează a fi apreciate, în raport cu cumulul de probe cercetate, dintre care și declarațiile martorului Margină A., care a relatat că „*nu a prezentat această încheiere executorului judecătoresc*”, deoarece în decizia contestată nu se regăsește o apreciere conform art.101 Cod procedură penală a probelor, inclusiv lipsește aprecierea logică a faptului, că potrivit conținutului încheierii false din 09.03.2010 (f.d.71 v.I), se constată, că aceasta a fost emisă la demersul înaintat de însuși inculpat - executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, or, este evident, că inculpatul cunoscând conținutul încheierii, nu poate nega faptul că nu ar fi știut de existența sau inexistența demersului înaintat de sine însuși către instanța de judecată pentru *explicarea extinderii sau aplicării dispozițioului hotărârii judecătorești, care se afla în procedura sa pentru executare privind la obligarea Consiliului municipal Chișinău să îl asigure pe Margină Andrian cu spațiu locativ în condițiile legii, și necătfind la aceasta a înaintat cerere la OCT Chișinău, privind efectuarea în Registrul bunurilor imobile a modificărilor indicate în încheierea falsă.*

Astfel, instanța de apel urmează să dea răspuns și la argumentul principal al acuzării, precum că „Ungureanu Oleg a deținut și folosit încheierea falsă”, în raport cu demersurile ce le înaintează în instanța de judecată și dacă trebuia să cunoască despre posibilitatea existenței sau neexistenței unei astfel de încheieri.

În altă ordine de idei, Colegiul penal lărgit consideră, că instanța de apel în rezultatul judecării apelului declarat după pronunțarea unei sentințe de achitare, urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Însă, contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel s-a pronunțat insuficient de clar asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor administrate și cercetate, selectiv reținând conținutul unor probe la formarea concluziilor sale, fără a efectua o analiză mai amplă, ținând cont și de alte aspecte ce rezultă din conținutul ansamblului probator, precum și cele atenționate în apelul declarat de partea acuzării, prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate ultimului, efectuând o analiză și motivare neconvingătoare a concluziilor sale, deviind astfel de la cerințele prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Ungureanu Oleg Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 26 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor